

W sytuacji, gdy opieki podejmuje się jeden z członków rodziny, który należy do kręgu podmiotów uprawnionych do świadczenia pielęgnacyjnego, brak jest podstaw do odmowy przyznania świadczenia z uwagi na istnienie innych osób, które mogłyby świadczyć pomoc osobie niepełnosprawnej. Ustawodawca nie przewidział bowiem takiej negatywnej przesłanki przyznania świadczenia.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach rodzinnych, świadczenie pielęgnacyjne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przysługuje wskazanym w tej regulacji osobom, jeżeli nie podejmują lub rezygnują z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w celu sprawowania opieki nad osobą legitymującą się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji. Katalog negatywnych przesłanek do przyznania świadczenia pielęgnacyjnego zawiera art. 17 ust. 5 ustawy.

W niniejszej sprawie mama skarżącego jest wdową, a on jest jedyną osobą, która sprawuje nad nią opiekę, dlatego nie może podjąć zatrudnienia. Opieka ta sprawowana jest całodobowo i polega na pomocy w wykonywaniu wszystkich czynności, kontroli zażywania leków, wożeniu do lekarzy. Wnioskodawca wykonuje także czynności związane z utrzymaniem domu. Z rodzinnego wywiadu środowiskowego wynika, że opiekę nad niepełnosprawną sprawuje jej syn - skarżący wykonujący wszystkie czynności opiekuńcze. Pracownik potwierdził wykonywanie tej opieki. Stwierdził, że jest sprawowana należycie, a jej zakres wyklucza podjęcie zatrudnienia nawet w najmniejszym wymiarze czasu.

Organ I instancji w tym zakresie wyraził własną ocenę podając, że wnioskodawca spełnia wszystkie przesłanki warunkujące przyznanie świadczenia pielęgnacyjnego, z wyjątkiem tej, że niepełnosprawność osoby wymagającej opieki powstała przed 18 rokiem życia lub w trakcie nauki w szkole, nie później niż do ukończenia 25 roku życia. W tym miejscu Sąd podkreśla, że nieprawidłowa wykładnia przepisu prawa materialnego nie może stanowić podstawy do uchylenia zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że rodzice i rodzeństwo osoby wymagającej opieki nie żyją, podobnie jak jej mąż. Wnoszący sprzeciw, będący jej zstępnym (syn), jest osobą zobowiązaną względem matki do alimentacji w pierwszej kolejności i bezsprzecznie sprawuje opiekę nad matką, która tej opieki wymaga. Niepodjęcie zaś zatrudnienia przez wnoszącego sprzeciw jest następstwem obowiązków związanych ze sprawowaniem tej opieki.

Jako nieuprawnioną na tle art. 17 ust. 1 Sąd uznał wykładnię tej regulacji sprowadzającą się do uzależnienia prawa do świadczenia pielęgnacyjnego zstępnego sprawującego opiekę od ustalenia z kim osoba niepełnosprawna zamieszkuje i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe i czy są inne osoby zobowiązane do alimentacji. Wnoszący sprzeciw jest spokrewniony z niepełnosprawną w stopniu pierwszym. W świetle treści tej normy okoliczność ustalenia czy są inne osoby, na których ciąży obowiązek alimentacyjny mogące sprawować opiekę miałyby znaczenie jedynie wówczas, gdyby wnioskodawca nie należał do kręgu osób spokrewnionych w pierwszym stopniu z osobą niepełnosprawną. Fakt posiadania czy też nie przez Skarżącego rodzeństwa pozostaje bez wpływu na okoliczność, że to on sprawuje faktyczną opiekę nad niepełnosprawną matką.

WSA: Odmowa przyznania świadczenia pielęgnacyjnego a istnienie innych osób, które mogą świadczyć pomoc osobie

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: czwartek, 14, lipiec 2022 14:40

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 1562

W sytuacji bowiem, gdy opieki takiej podejmuje się jeden z członków rodziny, który należy do kręgu podmiotów uprawnionych do świadczenia (w tym przypadku syn), brak jest podstaw do odmowy przyznania świadczenia z uwagi na istnienie innych osób, które mogłyby świadczyć pomoc osobie niepełnosprawnej. Ustawodawca nie przewidział bowiem takiej negatywnej przesłanki przyznania świadczenia. Z okoliczności niniejszej sprawy nie wynika by inni członkowie rodziny sprawowali opiekę nad matką wnoszącego sprzeciw. Nadto jest on jedną osobą, która zdecydowała się taką opiekę nad matką sprawować.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. II SA/Rz 675/22

Źródło: [CBOSA](#)